



# EVROPSKÉ HRŮ VE ZNAMENÍ ÚSPĚCHŮ

FUKSA M.

**SPRINTER ONDŘEJ MACÍK PŘEKONAL NA MČR  
ČESKÝ REKORD NA 200 METRŮ**

# SPORTOVCI DUKLY SE NA EVROPSKÝCH HRÁCH PODÍLELI NA ZISKU 12 MEDAILÍ. ČTYŘI Z NICH BYLY ZLATÉ!



Urodilo se. Na Evropských hrách v Krakově, které proběhly od 21. června do 2. července, se na rekordním počtu získaných medailí (celkově 28 – 7 zlatých, 10 stříbrných, 11 bronzových) výrazně podíleli také sportovci ASC Dukla. Z multisportovní akce v Polsku jich domů přivezli dvanáct!

Ty nejcennější vybojovali kanoista Martin Fuksa, vodní slalomářky Tereza Fišerová s Terezou Kneblou, atlet Vít Müller a moderní pětibojáři Martin Vlach s Karolínou Křenkovou.

Z českého pohledu se jednalo o neúspěšnější Evropské hry v jejich krátké historii. V Baku 2015 reprezentanti vybojovali sedm cenných kovů, v Minsku 2019 třináct. „Medailí je malinko víc, než jsme si představovali. Ten počet je opravdu hezký. Ale bylo tu i víc sportovců než minule,“ poznamenal při hodnocení Martin Doktor, šéf české výpravy. Za Duklu se z celkového počtu 248 zúčastnilo 60 zástupců.

## Medailová bilance sportovců ASC Dukla na Evropských hrách (celkem 12 – 4 zlaté, 6 stříbrných, 2 bronzové)

**Zlato:** Martin Fuksa (C1 500 m), Tereza Fišerová, Tereza Kneblou (C1 hlídky), Vít Müller (štafeta na 4×400 metrů), Martin Vlach, Karolína Křenková (moderní pětiboj – smíšená štafeta)  
**Stříbro:** Filip Šnejdr (800 m), Nikola Ogrodníková (oštěp), Matěj Rampula (rychlopalná pistole – mix), Matěj Rampula (rychlopalná pistole – týmy), Tereza Fišerová (K1 hlídky), Petr

Nymburský, František Smetana (oba třípolohová střelba z libovolné malorážky – týmy)

**Bronz:** Tereza Fišerová (K1), Martina Kučerová (skeet – týmy)

## Největší úspěchy pod drobnohledem

### Atletika

Česká smíšená štafeta na 4×400 metrů ve složení Matěj Krsek, Tereza Petržílková, Vít Müller (Dukla) a Lada Vondrová se na stadionu v Chorzówě postarala nejen o zlatou radost, ale i o vylepšení dva roky starého národního rekordu na 3:12,34. Jednalo se tak o úspěšné zakončení atletických soutěží, které probíhaly v rámci Evropských her jako ME družstev. Češi i díky tomuto výsledku obsadili v šestnáctičlenné první divizi 9. místo a s přehledem se mezi elitou zachránili.

Předcházely tomu však i další výborné výkony. Skvěle zabojovala Nikola Ogrodníková. Ač se jí v sezoně do té doby tolik nedařilo, zabrala v pravý čas a výkonem 61,75 metru jasně ovládla soutěž oštěpařek. Získala tak pro české barvy krásné body za 1. místo. Napříč třemi

evropskými divizemi hodila víc pouze vítězka druhé skupiny Lotyška Line Muzeová (62,38), a Ogrodníková si tak z Evropských her odvezla stříbro.

První pokus jí ještě nevyšel podle představ, ale hned druhým se dostala do vedení, když poslala své náčiní do vzdálenosti 60,55. Ve třetí sérii se Nikole přiblížila Němka Christin Husson, a to hodem na 60,05, ale pak si atletka Dukly pojistila vítězství a také plný bodový zisk čtvrtým pokusem, když si posunula sezonní maximum. „Je vidět, že když se podaří sladit techniku a rychlost, tak to tam pořád je. S trenérem jsme po Memoriálu Josefa Odložila udělali změnu. Od mítinku v Kladně házím z prodlouženého rozběhu. Je to trochu problém, některý závod mi nemusí vyjít. Pořád s tím bojuju. Ani tady to nebylo ideální, jeden pokus mi uletěl,“ vyprávěla po závodě svěrenkyně Jana Železného.

Mnohem překvapivější kov stejné hodnoty získal půlkař Filip Šnejdr. Osmistovku zaběhl v čase 1:46,84. V běhu B, který předcházela áčkovému, finišoval jako druhý. S napětím poté čekal, co předvedou zdánlivě kvalitnější soupeři. A světe div se, ani jeden z nich lepší nebyl. „S klukama jsme chtěli běžet rychle. Řekli jsme si, že do toho nejdřív půjdu já, a pak se uvidí, co se stane. První čtvrtka byla strašně těžká, tempo se špatně odhadovalo. Ale vyšlo to, teď toho určitě nelituju,“ radoval se svěrenec Jakuba Holuši. Před třetím Mehmetem Celikem z Turecka byl v cíli rychleji o šest tisícín vteřiny! „Chvilí jsem si myslel, že jsem třetí já. Ale už jednou jsem takhle postoupil do semifinále na halovém mistrovství Evropy. Štěstí stálo na mé straně,“ usmíval se.

Zmínit je nutné osobní rekord Nikolety Jíchové. Čtyřstovku překážek prolétla za 55,44 vteřiny. Radost měla i z 6. místa, které do týmového balíčku přineslo jedenáct bodů. „Běželo se mi skvěle, přestože jsem v závěru vytuhla jako nikdy,“ přiznala. Osobní maximum už ale neplatí. Tři dny poté na Zlaté třetě v Ostravě se dvaadvacetiletá členka Dukly Praha blýskla časem 55,17. Na konci července na mistrovství republiky už dokonce splnila ostrý limit pro MS (54,88)!





Martin Fuksa



### Kanoistika

Rychlostní kanoista Martin Fuksa si v Krakově dojel na pětisetmetrové trati pro svůj dvánáctý evropský titul! V cíli byl téměř o vteřinu rychleji než stříbrný Catalin Chirila z Rumunska. Třetí skončil Moldavan Sergej Tarnovskij. Fuksa přitom figuroval v polovině závodu až na čtvrté pozici. Skvělým finišem ale své soupeře postupně odrovnal. „Dal jsem si do hlavy, že tady chci vyhrát. Finále mě nebolelo tak jako rozjíždka. Myslím, že to byl z mé strany suverénní výkon,“ poznamenal.

Nebýt vypuštěného závěru, dostal by se časem dokonce pod neuvěřitelnou hranici jedné minuty a pětáctýřiceti vteřin. „Kdybych tušil, že je to tak rychlé, ještě bych to napálil. Ale stalo se. Už několik metrů před cílem jsem věděl, že to dopadne. Pomohly mi i ideální podmínky,“ doplnil své hodnocení fenomenální jízdy.

Z Evropských her mu zlato chybělo. „Měl jsem stříbro a bronz z Baku, zlato ještě ne. Navíc pětistovka je moje oblíbená trať. Samozřejmě mohlo se něco zvrtnout, ale myslím, že jsem fakt předvedl úplně suverénní jízdu. Jsem hrozně rád, že jsem kluky předjel,“ radoval se. V deblu s bratrem Petrem pak vyjeli 5. místo. Od bronzové medaile je na pětisetmetrové trati dělilo téměř půl vteřiny. Závod ovládli skvěle finišující Italové. „Je to náš nejlepší výsledek, takže umístění musím hodnotit kladně. Na druhou stranu jsem trochu smutný, že nám k medaili scházelo opravdu jen malý kousek. Ale pětistovka je už prostě taková,“ přiznal

Martin Fuksa. S potěšením následně konstatoval, že s bratrem dokážou vyrovnaně bojovat s nejlepšími posádkami – Italy či Španěly. „Jeli jsme vedle nich a relativně jim stačili. Je super, že tam tu rychlost máme. Jen záleží, jak si to sedne. Bohužel jsem ve finiši nepodal tak



Karolína Křenková a Martin Vlach

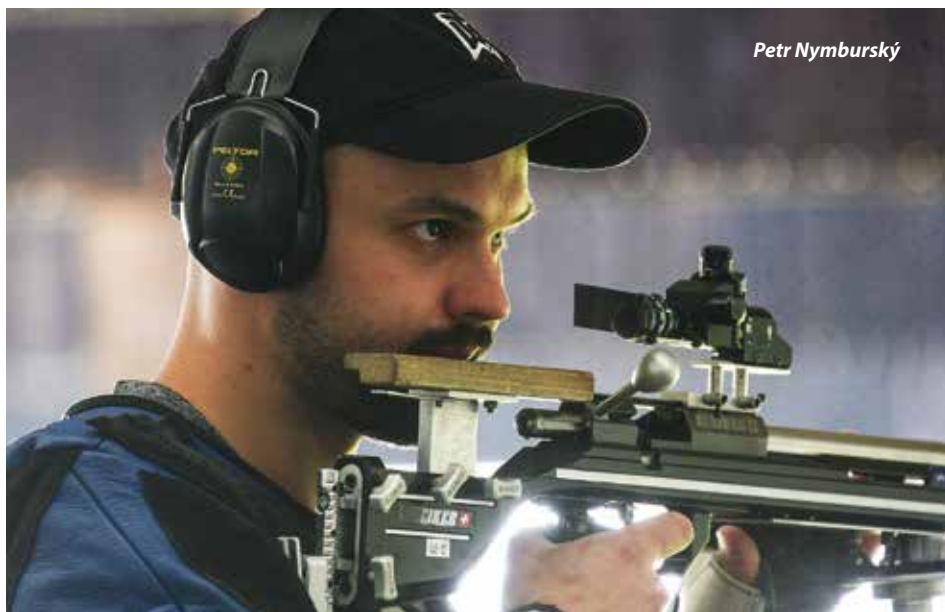
skvělý výkon, jak bych si představoval. To mě malinko mrzí, ale jsme na dobré cestě. Věřím, že to brzy prolomíme. Hrozně rád bych s bráchou jednou na těch stupních byl.“ Jakub Špicar obsadil ve finále kajakářů rovněž 5. příčku. „Spíš jsem se v tom trápil, vůbec jsem nechytil závodní tempo. Být pátý na mistrovství Evropy není úplně špatné, ale je to už potřeť. Už bych chtěl i něco lepšího,“ netajil třicetiletý závodník. Od medaile jej nakonec dělila půlvteřina.

Ve finále startoval i čtyřkajak. Posádka ve složení Jakub Brabec, Radek Šlouf, Jakub Špicar (vš. ASC Dukla) a Jakub Zavřel (USK) projela cílem sedmá. „Evropské hry nebyly vyložené objektivním posouzením výkonnosti, každá posádka brala jejich důležitost jinak. My cílíme na mistrovství světa, formu vyladíme,“ poznamenal při hodnocení Radek Šlouf. „V přípravě období šly různé zkoušky hodně za sebou. Nevydechli jsme si. I tak jsme byli konkurenceschopní, což je dobré znamení,“ doplnil bronzový olympijský medailista z Tokia.

### Moderní pětiboj

Čekalo se víc. Nakonec si moderní pětibojáři odvezli z Krakova jedinou medaili, ale tu nejcennější. Ve smíšené štafetě se o ni zasloužili Martin Vlach s Karolínou Křenkovou.

„Šlo nám to. Krásně jsme se doplňovali. Jsem strašně šťastná za to, jak to dopadlo,“ řekla s dojetím Křenková. Radost měl pochopitelně i její partner. „Ve zlato jsem věřil už na začátku kombi. Startovali jsme do něho z děleného prvního místa. Věřil jsem sobě i Káje. Když mi to předávala, moc jsme neztráceli. Doběhl jsem si to a pak si vedení už jen hlídal,“ poznamenal k závěrečné disciplíně Vlach. Oba si tak spravili chuť po nevydařených individuálních závodech, v nichž se jim nepovedlo postoupit do finále. „Jsem nadšená, je to skvělý pocit. Získat zlato je úžasné,“ rozplývala se Křenková. „Musím naprosto souhlasit, protože po individuálu jsem měl opravdu depresivní nálady. Štafetu jsem si chtěl hlavně užít. Když jsem



Petr Nymburský

probíhal cílem, tak to vyvrcholilo," neskrýval nadšení Martin Vlach.

Důvod k radosti mohla mít i sedmnáctiletá Lucie Hlaváčková. Postup do finále jí vynesl sladkou odměnu v podobě zisku účastnického místa pro olympijské hry v Paříži.

### Vodní slalom

Premiéra vodního slalomu na Evropských hrách se nesla ve znamení dlouhého čekání na výsledky. České kajakářské trio v čele s duklačkou Terezou Fišerovou, v sestavě byly ještě Amálie Hilgertová a Antonie Galušková, čekalo bezmála hodinu, než se definitivně dozvědělo, jakou hodnotu bude mít jejich medaile.

Česky jely jako čtvrté od konce a ujaly se vedení. Na prvním místě vydržely až do jízdy Francouzek a byly tam dlouhé minuty i po ní, protože jedna z francouzských kajakářek dostala padesátisekundovou penalizaci. Okamžitě vehementně gestikulovala, že inkriminovanou devatenáctou branku projela správně, a uznaly to i české kajakářky.

Francouzský titul Češkám nevalil. „Ono to v tomhle sportu je tak, že přejeme i ostatním. Věděly jsme, že Francouzky jely dobrou jízdu a my bychom jim tu padesátku nedaly. Tak jsme jim i společně tu zlatou přály. Myslím, že pro nás je důležité, že jsme placku získaly, a na tom, jakou má hodnotu, zase tak nezáleží. Minulý rok jsme na mistrovství Evropy byly čtvrté, a to vždycky bolí. Takže stříbrná placka oproti tomu je taková hezká,“ řekla Fišerová. Nejcennější medaile se přesto dočkala. S parťáčkou z Dukly Terezou Kneblou a Gabrielou Satkovou (USK) ovládly závod hlídek na kánoji. Česky potvrdily roli favoritek, druhá Velká Británie na ně v cíli ztratila téměř tři vteřiny, třetí Německo dokonce čtyři. „Druhý den, druhá medaile, ještě k tomu zlatá, tak si myslím, že ta bilance je zatím opravdu krásná. Na to, že se mi nejelo úplně dobře, cítila jsem se trošičku víc unaveně, tak na vodě to nebylo znát a za to jsem hrozně moc ráda,“ sdělila novinářům.

Medailovou sbírku zkompletovala v individuálním závodě kajakářek, když předvedla dvě čisté jízdy. Ve finále se jí to povedlo jako jedině. Na vítěznou Ricardu Funkovou z Německa ztratila 3,25 vteřiny. Druhá skončila Polka Klaudie Zwolinská. „Ráno jsem se probudila a dělala si srandu, že mi bronzová ještě chybí, že bych ji tam mohla dát. Ale upřímně, to byl opravdu takový vzdálený sen,“ prohodila s úsměvem.

Pódium mezi kajakářkami vybojovala na tak významné akci vůbec poprvé. „Je to neuvěřitelný pocit, moc si to užívám. Čekání, zda zůstanu na medaili, moc příjemné nebylo. Nevěděla jsem, jestli to mám přát víc soupeřkám, nebo sobě. Ale jsem ráda, že ten krásný bronz mám,“ přiznala.

V závodě kajakářů skončil Jakub Krejčí sedmý. Mistrem Evropy se po šesté v kariéře stal Jiří Prskavec.

### Sportovní střelba

Na střelnici ve Vratislavi zářili dukláci v soutěžích družstev. Puškaři Petr Nymburský, František Smetana (oba Dukla) a Jiří Přívratský (Olymp) vybojovali týmové stříbro v třípolohové střelbě z libovolné malorážky! Ve finále nestačili jen na Maďary.

Češi ve Vratislavi patřili k favoritům, vždyť jsou ve stejné disciplíně úřadujícími mistry Evropy. „Když jsem ráno přišel na palebnou čáru, bylo úžasné vědět, že střílíme ve stejném složení, v jakém jsme tu před pár měsíci vytvořili světový rekord. První část se mi proto střílela krásně. Byla tam velká jistota, všechno fungovalo,“ liboval si Nymburský.

Oba týmy prošly do finále zcela zaslouženě. Každý jednotlivec v něm na rozdíl od kvalifikačních částí absolvuje už pouze jednu polohu – Smetana vleže, Nymburský vleže a Přívratský vstoje. „Musím přiznat, že Maďari soubor o zlato zvládli fantasticky. Tak vysoká čísla, která zaznamenali, nejsou obvyklá. Proto je i druhé místo krásné, fakt jsme si to užili,“ rozplýval se osmadvacetiletý střelec plzeňské Dukly.

Jen pro zajímavost. V tomto formátu družstva na vrcholné akci střílela naposledy. V dalším cyklu se výsledková listina utvoří součtem výsledků v individuálním závodě.

Smetana byl blízko medaile také v soutěži smíšených dvojic, ve střelbě ze vzduchové pušky obsadil společně s Anetou Brabcovou (Olymp) nepopulární bramborovou pozici. V souboji o bronz bohužel nestačili na italskou dvojici Danilo Sollazzo, Sofia Ceccarellová (8:16). „Italové byli hratelní, ale bohužel se sešlo pár drobností, které rozhodly v náš neprospěch,“ konstatoval po závodě Smetana. „S Anetou se nám střílí pěkně. Je to dáno i tím, že se o složení týmů rozhodlo s předstihem už před sezonou. Víme, co od sebe čekat, jsme sehraní a výsledky tomu odpovídají,“ doplnil své hodnocení závodník armádního klubu Dukla.

Polské ovzduší svědčilo Matěji Rampulovi, vždyť si z Vratislavi odvezl dvě stříbra. Na první dosáhl v rychlopalné pistolí smíšených dvojic společně s Alžbětou Dědovou. Triadvacetiletý Rampula s o dva roky mladší partnerkou nestačili ve finále pouze na ukrajinský pár Pavla a Julii Korostylovy (6:16). Stejný kov pak Rampula vybojoval s Martinem Podhraským a Martinem Strnadem v rychlopalbě družstev.

V brokových disciplínách se na pódium podívala z Dukly pouze Martina Kučerová. Družstvo skeetařek skončilo třetí. Závod provázelo deštivé a větrné počasí. „Při představování jsme pěkně zmokly. Byl to pěkný slejvák, padaly kroupy. Nakonec to všechno dobře dopadlo, bronzem jsme si všechny spravily chuť po nepřilíh vydařené individuální soutěži,“ konstatovala spokojeně.

Parádně rozjetý měl individuální závod ve skeetu Tomáš Nýdrle. Kvalifikaci vyhrál nástřelem 124 terčů. Tak velké číslo v sezoně ještě nezaznamenal. Po vyřazovací části se však musel smířit se 7. místem. „V naší disciplíně je cesta



Matěj Rampula

k vrcholu dlouhá. V semifinále se začíná od nuly, ve hře je spousta terčů. Tři medaile může získat osm lidí. Udělal jsem zbytečnou chybu, soupeři ne. To rozhodlo. Tak to prostě je,“ vysvětlil důvod poměrně brzkého vyřazení člen Dukly Hradec Králové.



# MACÍK OZDOBIL PRVNÍ TITUL REKORDEM NA DVOUSTOVCE. NEČEKAL JSEM TO ANI VE SNU, ŘÍKÁ



**Ondřej Macík**

Byly to žně. A úroda medailí to byla nebyvalá. Atleti Dukly Praha „sklidili“ na červencovém mistrovství republiky 22 medailí. O tituly se zasloužili nový český rekordman na dvoustovku Ondřej Macík, na dlouhých překážkách kralovali Nikoleta Jíchová a Vít Müller. Další tituly přidali Jan Veleba na stovce, oštěpař Jakub Vadlejš, kladivář Patrik Hájek, půlkačka Kimberley Ficenc a sprinterská štafeta. Nečekaný hrdina Ondřej Macík vůbec nepředpokládal, že by se mohl dostat na metu 20,39, čímž překonal dřívější rekordní čas Jana Jirky o šest setin. Podmínky přitom nebyly úplně ideální.



**Nikoleta Jíchová**

„Myslím si, že mi hodně pomohlo, že jsem vyběhl ze zatáčky na prvním místě. A Eda Kubelík mě zespuď seběhl, ale já mám silné ty konce. Jak jsem viděl začátek rovinky, tak mě to postrčilo. Je to super,“ rozplýval se.

## Začal trénovat díky Maslákov

Na rekordní čas vůbec nepomyslel. „Počítal jsem tak s výkonem kolem 20,60, ale dopadlo to takhle. Je to něco úžasného, takový výkon jsem nečekal ani ve snu,“ vykládal závodník, který začal s atletikou poté, co viděl v roce 2015 závodit Pavla Masláka, který v tábořském finále doběhl čtvrtý.

„Byl jsem se podívat v O2 areně na halovém mistrovství Evropy a po Pavlově zlatu jsem se rozhodl, že začnu trénovat. Přišel jsem na Duklu, připravoval mě Martin Chyba. Pak jsem přešel k Michalu Novákovi a myslím, že nám spolupráce sedí. Teď Pavla porážím, ale je to pro mě velká čest s ním závodit,“ přiznal nový rekordman.

Pro třetí titul si v osobním maximu 54,88 doběhla na překážkové distanci Nikoleta Jíchová, která splnila limit na srpnové mistrovství světa v Budapešti. „Jsem překvapená. Nevycházelo mi to přes překážky. Osobák jsem si zaběhla díky rychlosti. Škoda, čas mohl být ještě kvalitnější, ale to nejlepší si schovávám do Budapešti,“ vyprávěla.

## Müller se přiblížil Mužíkovi

Její kolega z Dukly i na stejné trati Vít Müller se poprvé v životě dostal pod hranici 49 sekund, což se mu po českém rekordmanovi Jiřím Mužíkovi povedlo jako druhému Čechovi. Výsledný čas 48,96 ho velice potěšil.



**Vít Müller (uprostřed)**



## ŠPOTÁKOVÁ PŘEDVÁDĚLA UŠMUDLANÉ HODY. ALE MÁLEM VYHRÁLA

V závodě oštěpařek se s Tábořem loučila už bývalá atletka Barbora Špotáková. Mnoho však nechybělo, aby získala šestnáctý titul. Od druhé série byla světová rekordmanka v čele výkonem 57,13, ale v poslední sérii se povedl pokus dlouhý 58,60 Petře Sičakové a dvaatřicetiletá matka dvou synů brala stříbro.

„Netrefila jsem ani jeden pokus. Byly to takové ušmudlané hody. Už od rána jsem se necítila ve své kůži, bolela mě pata. Po rozcvičení jsem to rozhýbala, ale rozběh nebyl ono. Jsem ráda, že to nebyl úplný propadák. Trochu to ovlivnil déšť, klouzalo to, ale u mě je hlavní to, že nemám naházeno. Ale jsem ráda, že jsem tu byla,“ usmívala se po závodě držitelka tří olympijských medailí. O budoucnosti mluví neurčitě. „Nazvala bych to rozlučkou s Tábořem. Běhá a hází se mi docela dobře. Dokud to není trapné a budu se cítit, tak mi snad nikdo nebude zazlívát, že bych se na republice chtěla ještě objevit. Ale je to velká výzva a není to snadné. Atmosféra na stadionu byla skvělá. I na matadorku to slušně dolehlo,“ přemítala.



Jakub Vadlejš

Jakub Vadlejš hodil oštěpem ještě před deštovou sprchou 84,68. Pak na mokřem tartanu neriskoval zranění a dva pokusy raději vynesl. „Na zmoklé dráze je potřeba trochu upravit techniku, nemohl jsem si dovolit podvrtnout kotník, protože to už bych do šampionátu nedal dohromady,“ konstatoval.

„Jsem hrozně rád za vítězství, na stadionu bylo hodně lidí a panovala tak báječná atmosféra, že mi přišlo hloupý skončit po prvním hodu. Jinak bych to asi udělal, kdyby to bylo jinde než tady,“ přiznal nejlepší český atlet.

### Veleba vyhrál stovku i v šestatřiceti

Na půltucet zaokrouhlil v Táboře počet mistrovských titulů na stovce Jan Veleba. V metrovém protivětru zaběhl čas 10,54 a o desetinu pokořil svého tradičního rivala Zdeňka Stromšíka. „Titulu si cením hodně. Obzvláště v šestatřiceti letech, kdy spousta mých vrstevníků už ani nezávodí. Takže to mě moc těší. Myslel jsem určitě na lepší čas, v tréninku jsem vypadal skvěle, ale podmínky nebyly ideální,“ líčil Veleba.



„Je to prostě úžasný, snažíme se o to s trenérem Jiřím Kmínkem nějakých šest sedm let. Konečně mohu říct, že jsem pan překážkář,“ vykládal s úsměvem závodník, který probíhal cílem ohromným úsilím. „Na poslední překážce jsem to rval zuby nehty. Cíl jsem ani neviděl,“ přiznal už šestinásobný český šampion.

Kromě individuálního titulu se podílel i na zlaté medaili Dukly ve štafetě 4x100 metrů. S Matyášem Koškou, Jiřím Polákem a Ondřejem Macíkem zaběhli jako jediní čas pod čtyřicet sekund. Na výhru jim stačil výkon 39,58.

Text: Milan Novotný, foto: CPA

## MČR VE VÝSLEDČÍCH

### Muži:

**100 m (vítr -0,4 m/s):** 1. Veleba (Dukla Praha) 10,54, 2. Stromšík (SSK Vítkovice) 10,64, 3. Kubelík (Atletika Jihlava) 10,65.

**200 m (vítr +0,2 m/s):** 1. Macík (Dukla Praha) 20,39 – český rekord, 2. Kubelík (Atletika Jihlava) 20,51, 3. Němejce (Dukla Praha) 20,82.

**400 m:** 1. Krsek (TEPO Kladno) 45,79, 2. Šorm (Dukla Praha) 45,89, 3. Desenský (Sokol Hradec Králové) 46,44.

**800 m:** 1. Dudycha (AC Vysoké Mýto) 1:47,68, 2. Šnejdr (Dukla Praha) 1:48,25, 3. Kotyza (Univerzita Brno) 1:48,46.

**1 500 m:** 1. Sasínek (AK Hodonín) 3:38,71, 2. Friš 3:40,19, 3. Davidík (oba Dukla Praha) 3:41,50.

**110 m př. (-0,6 m/s):** 1. Schubert (LIAZ Jablonec n/N) 13,86, 2. Kopecký (Dukla Praha) 14,10, 3. Kolomazník (Sportovní klub Přerov 1908) 14,35.

**400 m př.:** 1. Müller 48,96, 2. Pešta (oba Dukla Praha) 50,64, 3. Bix (TJ Znojmo) 50,97.

**3 000 m př.:** 1. Habarta (Slovácká Slavia Uherské Hradiště) 8:50,26, 2. Kovář (Dukla Praha) 8:53,28, 3. Foller (Univerzita Brno) 9:05,17.

**Kladivo:** 1. Hájek (Dukla Praha) 73,77, 2. Camara (Athletic Club Ústí n/L) 63,83, 3. Janoušek (AC Česká Lípa) 61,74.

**Oštěp:** 1. Vadlejš 84,68, 2. Florian (oba Dukla Praha) 74,41, 3. Kozač (Škoda Plzeň) 73,96.

**Tyč:** 1. Holý (USK Praha) 560, 2. Ščerba (Athletic Club Ústí n/L) 540, 3. Bárta (Dukla Praha) 526.

**4x100 m:** 1. Dukla Praha (Koška, Veleba, Polák, Macík) 39,58, 2. SSK Vítkovice 41,15, 3. Olymp Praha 41,16.

### Ženy:

**100 m př. (-2,3 m/s):** 1. Jiranová 13,29, 2. Turnerová (obě USK Praha) 13,32, 3. Vokálová (Dukla Praha) 13,40.

**800 m:** 1. Ficenec (Dukla Praha) 2:03,99, 2. Štoudková (AK L. Daňka Blansko) 2:04,06, 3. Millerová (USK Praha) 2:04,37.

**400 m př.:** 1. Jíchová (Dukla Praha) 54,88, 2. E. Bendová 56,83, 3. Bartošiková (obě Olymp Praha) 58,19.

**Trojsek:** 1. Suchá (Škoda Plzeň) 13,16, 2. Maštaliřová (Dukla Praha) 12,97, 3. Hrubá (USK Praha) 12,61.

**Oštěp:** 1. Sičaková (Škoda Plzeň) 58,60, 2. Špotáková (Dukla Praha) 57,13, 3. Tabačková (Atletika Poruba) 56,66.

**Kladivo:** 1. Holcová (Atletika Stará Boleslav) 63,66, 2. Valešová 62,99, 3. Bártová (Dukla Praha) 62,85.

VOZP

VOJENSKÁ  
ZDRAVOTNÍ  
POJIŠTOVNA



# RAGBISTÉ SESTOUPILI Z CHAMPIONSHIP. SCHÁZÍ SPECIALIZOVANĚJŠÍ PŘÍPRAVA, VÍ TRENÉR ROHLÍK



Společné foto před odjezdem na šampionát

Elitní kategorie mužského sedmičkového ragby bude v příští sezoně bez českého zastoupení. Tým podporovaný armádním klubem Dukla obsadil ve druhém díle mistrovství Evropy v Hamburku poslední 12. příčku, a neodvrátil tak hrozbu sestupu. Z Championship tak po dvou letech míří do nižší divize Trophy.

Trenér Jan Rohlík nepopírá mírné zklamání, přestože před turnajem tušil, že by se záchrana rovnala malému zázraku. „Udržet jsme se samozřejmě chtěli. Každá mince má ale dvě strany. Scházela nám dlouhodobější a hlavně specializovanější příprava, to mě mrzí asi nejvíc,“ říká na rovinu.

## Co tím přesně myslíte?

Sedmičkové ragby je olympijský sport. Je těžké konkurovat zemím, kde se na sedmičky vyloženě specializují. Týmy jsou plně profesionální. U nás se naopak stále upřednostňuje klasické ragby, takže času k přechodu a odlišnému tréninku máme málo.

## Přesto jste s některými soupeři dokázali odehrát vyrovnané partie...

Třeba s Gruzii a Litvou. Prohráli jsme jen o pár bodů. Kolikrát rozhodují maličkosti. Klukům nemůžu nic vyčíst. Hráli skvěle a obětavě.

## V čem tedy vidíte největší problém?

Třeba Litevci byli čtyři měsíce pospolu, jezdili po Evropě, hráli turnaje, získávali zkušenosti. My jsme se začali připravovat, až když skončily patnáctky. Měli jsme na to ani ne čtyři týdny a byli na jediném přípravném turnaji. To je



Při tréninku na Julisce

strašně málo, protože chvíli trvá, než se kluci do sedmiček přepnou.

## Jde o výrazně rozdílné pojetí?

Přesně. Při sedmičkovém ragby potřebujete jinou rychlost, výbušnost, fyzickou, vlastně všechno. S menší nadsázkou řeknu, že se jedná o úplně jiný sport. Je potřeba trénovat odlišně. Nedá se to kombinovat. Za krátkou dobu to do sebe v žádném případě nedostanete. Proto jsem na kluky hrdý, že i tak s některými soupeři z Championship odehráli vyrovnané zápasy.

## Jak z bludného kruhu ven?

Máme osm mladých kluků, kteří působení v Championship zažili. Tento fakt považují za obrovskou výhodu. Je na čem stavět, ale potřebujeme vytvořit adekvátní podmínky a delší čas na přípravu. S uvolňováním hráčů je to zatím složité. Kluby lpí na tom, aby si své povinnosti nejprve splnili tam.

## Spolupráce s Duklou potrvá?

Ano. Máme příslibený rozpočet ještě na příští rok, což je naprosto skvělé.

## Jistě máte promyšlenou koncepci...

Vypracoval jsem ji, ale zatím nebyla realizovaná. Jde o čtyřletý projekt. Kluby by každý rok musely oželeť pět mladíků, které bych na jaře po určitou periodu připravoval. Na konci čtyřletého období bych tak měl k dispozici skupinu dvaceti hráčů, jež bude specializovaná pouze na sedmičky. Jedině tak se kvalitou posuneme nahoru. K tomu bych samozřejmě potřeboval i širší realizační tým, minimálně kondičního trenéra a videoanalytika. Vše by se zprofesionalizovalo. K tomu je ale potřeba hlavně příliv financí.

## Bude návrat mezi elitu složitý?

Všechno je to o tom, co se bude dít dál. Je zcela evidentní, že bez nějaké dlouhodobější podpory přijde stagnace. Jak už bylo řečeno, v určitém období sezony bychom se potřebovali věnovat výhradně sedmičkám. Vždyť se jedná o olympijský sport a úspěchu se dá dosáhnout za relativně krátkou dobu.